

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 5886/2013

ΤΟ

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

13^ο Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές:

και από τη Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Απριλίου 2013 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ: Ραφαήλ Ντε Σιγούρα, κατοίκου Κηφισιάς Αττικής, οδός Σύρου' αρ. 9, τον οποίο εκπροσώπησαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ οι πληρεξούσιοι δικηγόροι

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΚΛΗΣΗ - ΕΚΚΑΛΟΥΣΩΝ:

1) Ενώσεως προσώπων άνευ νομικής προσωπικότητας με την

επωνυμία «Υπατο Συμβούλιο του 33^{ου} Βαθμού για την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδειγμένου Σκωτικού Τύπου» που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αχαρνών αρ. 19 και Σουρμελή 2, και εκπροσωπείται νόμιμα και 2) Ενώσεως προσώπων άνευ νομικής προσωπικότητας υπό την επωνυμία «Μεγάλο Συμβούλιο του 33^{ου} Βαθμού για την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδειγμένου Σκωτικού Τύπου», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αχαρνών αρ. 19 και Σουρμελή 2, και εκπροσωπείται νόμιμα, τους οποίους εκπροσώπησε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, ο πληρεξούσιος δικηγόρος τους

Ο ενάγων και ήδη καλών - εφεσίβλητος, Ραφαήλ Ντε Σιγούρα, με την από 14-2-2009 αγωγή του, προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που έχει κατατεθεί με αριθμό 26234/1928/2009, ζήτησε να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 4875/2009 οριστική του απόφαση με την οποία δέχθηκε κατά ένα μέρος την κρινόμενη αγωγή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλαν οι εκκαλούσες με την από 16 Δεκεμβρίου 2009 έφεσή τους, προς το Δικαστήριο τούτο, που έχει κατατεθεί με αριθμό 11981/2009.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε με την από 15 Μαΐου 2012 κλήση του καλούντος (αριθμ. έκθεσης κατάθεσης 1413/2012 αντίστοιχα) επειδή ματαιώθηκε η συζήτηση της υπόθεσης την 1-12-2011 λόγω απεργίας των Δικαστικών Υπαλλήλων.

Θεωρήθηκε
II Εισηγήτρια

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι και
κατέθεσαν εμπρόθεσμα τις προτάσεις
τους και παραστάθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου
τούτου με δήλωσή τους κατά το άρθρο 242 παρ. 2 του
ΚΠολΔ ενώ ο πληρεξούσιος δικηγόρος
αναφέρθηκε στις προτάσεις που κατέθεσε.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Η από 16-12-2009 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 11981/2009 κρινόμενη έφεση των εναγομένων, ήδη εκκαλούντων, με την οποία επιδιώκεται η εξαφάνιση της με αριθμό 4875/2009 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία, έχει νομότυπα και εμπρόθεσμα ασκηθεί κατ' άρθρ. 518 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ. (προ πάσης επιδόσεως), εφόσον από τα προσκομιζόμενα έγγραφα της δικογραφίας δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης αποφάσεως, ούτε άλλωστε οι διάδικοι επικαλούνται τέτοια. Επομένως η κρινόμενη έφεση, εφόσον φέρεται παραδεκτώς προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος αρμοδίου Δι-

καστηρίου (άρθρ. 19, 511, 513 παρ. 1β του Κ.Πολ.Δ.), πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω για το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της (άρθρ. 533 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.), κατά την ίδια διαδικασία.

Ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος με την από 14-2-2009 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 1928/2009 αγωγή του, που απηύθυνε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ισχυρίστηκε ότι η πρώτη των εναγομένων κατά παράβαση των αναφερομένων σ'αυτήν (αγωγή) διατάξεων του Γενικού Κανονισμού, που διέπει τις εναγόμενες ενώσεις χωρίς νομική προσωπικότητα, αποφάσισε στις 10-11-2008 α) την καθαίρεση του από το αξίωμα του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχου και την ανάληψη αυτού από το , χωρίς 1) να έχει αυτή συγκληθεί νόμιμα προς τούτο από τον ίδιο και χωρίς να υπάρχει το συγκεκριμένο θέμα στην ημερήσια διάταξη, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν συνέτρεχε λόγος αναπλήρωσης της θέσης του, 2) χωρίς να λάβει χώρα ψηφοφορία και να ληφθεί σχετική απόφαση και β) (αποφάσισε) την εκλογή, αυθημερόν, νέων μελών στον 33^ο βαθμό και στις θέσεις της πρώτης εναγομένης των εκτιθεμένων σ'αυτήν (αγωγή) οχτώ ατόμων, καθώς και την εγκατάστασή τους στον εν λόγω βαθμό την 12-11- 2008, οπότε και έλαβε χώρα η επίσημη διαβεβαίωση χωρίς αα) να συγκληθεί αυτή νόμιμα προς τούτο από τον ίδιο και χωρίς να υπάρχει το συγκεκριμένο θέμα στην ημερήσια διάταξη, ββ) χωρίς να τηρηθεί η απαιτούμενη προδικασία, όπως αυτή περιγράφεται στο Γενικό Κανονισμό, γγ) χωρίς να λάβει χώρα ψηφοφορία και δδ) χωρίς να τηρη-

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

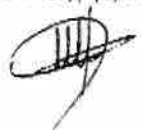

θεί ο πανηγυρικός τύπος για την εγκατάστασή τους. Ότι η πρώτη εναγομένη, κατά τη συνεδρίαση της 5-12- 2008, αποφάσισε την οριστική διαγραφή του α) χωρίς αυτή να έχει συγκληθεί αρμοδίως και νομοτύπως, β) χωρίς να του γνωστοποιηθεί η κατηγορία και να κληθεί προκειμένου να λάβει γνώση του αποδεικτικού υλικού, καθώς και χωρίς να κληθεί να απολογηθεί και να παραστεί κατά την εκδίκαση της κατηγορίας, γ) χωρίς να υπάρχει νόμιμη συγκρότησή της, δεδομένου ότι σε αυτήν συμμετείχαν και ψήφισαν και οι ακύρως εκλεγέντες στον 33^ο βαθμό και δ) χωρίς η απόφαση να είναι αιτιολογημένη. Με βάση τα παραπάνω ζητούσε, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, 1) να ακυρωθεί η από 15-12-2008 απόφαση περί διαγραφής του, 2) να ακυρωθούν οι από 10-11- 2008 και από 12-11-2008 ως άνω αποφάσεις και γ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενες στην επίδειξη κάθε εγγράφου σχετικού με τα άνω θέματα και δη εγγράφων προσκλήσεων με θέματα ημερήσιας διάταξης, πρακτικών συνεδριάσεών τους και κάθε σχετικής επιτροπής, εγγράφων καταθέσεων μαρτύρων ενώπιον παντός πειθαρχικού οργάνου κ.τ.λ. και να καταδικαστούν οι εναγόμενες στη δικαστική του δαπάνη. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, δικάζοντας κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων, αφού έκρινε την αγωγή ως επαρκώς ορισμένη (πλην του αιτήματος περί επίδειξης εγγράφων,

που απέρριψε ως αόριστο), εμπρόθεσμη και νομικά βάσιμη (πλην του παρεπομένου αιτήματος περί κήρυξης της αποφάσεως που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστής, που απέρριψε ως νομικά αβάσιμο), περαιτέρω δέχτηκε αυτήν κατά ένα μέρος ως και ουσιαστικά βάσιμη με την εκκαλουμένη απόφασή του, ακύρωσε τις προαναφερόμενες αποφάσεις του Υπάτου Συμβουλίου περί της εκλογής στο αξίωμα του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχη και περί της εκλογής των αναφερομένων οχτώ νέων μελών του Υπάτου Συμβουλίου, καθώς και της εγκατάστασής τους στον 33^ο βαθμό, ακύρωσε την από 15-12-2008 απόφαση της Ολομέλειας του Υπάτου Συμβουλίου περί της οριστικής διαγραφής του ενάγοντος και καταδίκασε τις εναγόμενες στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος. Ήδη οι εναγόμενες με την κρινόμενη έφεσή τους παραπονούνται για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και για κακή εκτίμηση των αποδείξεων από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο και ζητούν να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση, ώστε ν' απορριφθεί στο σύνολό της η αγωγή του αντιδίκου τους.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Ο νόμος με τις διατάξεις των άρθρων 78 μέχρι 106 του Α.Κ. ρυθμίζει τα των σωματείων, ήτοι της ενώσεως είκοσι (20) τουλάχιστον φυσικών προσώπων, που επιδιώκει σκοπό μη κερδοσκοπικό και έχει νομική προσωπικότητα, την οποία αποκτά κατόπιν δικαστικής αποφάσεως και εφόσον συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις που διαγράφονται από το νόμο, ενώ με τη διάταξη του άρθρου 107 ρυθμίζει τα των ενώσεων προσώπων που δεν αποτελούν σωματεία, η ύπαρξη των

οποίων προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 12 παρ. 3 του Συντάγματος και η οποία (πρόβλεψη) προκαλεί και την ανάγκη ρυθμίσεως των εννόμων σχέσεων που η, παραδεκτά κατά το Σύνταγμα, ύπαρξη και δράση τους προκαλεί. Όμως η διάταξη του άρθρου 107 Α.Κ. δεν προσδιορίζει επαρκώς την έκταση της δικαστικής προστασίας των μελών των ενώσεων αυτών προσώπων, διότι προβλέπει μόνον ότι, εάν δεν ορίζεται άλλως, εφαρμόζονται οι διατάξεις για τις εταιρείες και ότι εάν η ένωση αυτή μετατραπεί σε σωματείο, η μεταβίβαση της περιουσίας στο τελευταίο γίνεται κατά τις κοινές διατάξεις και δεν θεωρείται ότι επήλθε καθολική διαδοχή. Προϋπόθεση υπαγωγής νομικού μορφώματος στην έννοια της ενώσεως προσώπων του άρθρου 107 Α.Κ. είναι η ένωση, που στερείται νομική προσωπικότητα, να απαρτίζεται από πλείονα του ενός πρόσωπα, να μην είναι ευκαιριακή, να επιδιώκει ορισμένο σκοπό, να έχει σωματειακή οργάνωση, να εμφανίζεται στις (υπό ευρεία έννοια) συναλλαγές ως ενότητα και κατά τη δομή της η υπόσταση της να διατηρείται ανεξάρτητη από τις μεταβολές των προσώπων - μελών της. Το τελευταίο τούτο την αντιδιαστέλλει από την εταιρεία, επειδή επί εταιρείας, οι συμβαλλόμενοι ως μέλη αποδίδουν προέχουσα σημασία στο προσωπικό στοιχείο των μελών της και συνεπώς, κατά κανόνα (άρθρα 773, 775, 766 Α.Κ.), οι μεταβολές που

επέρχονται στο πρόσωπο εταίρου ή και η δια καταγγελίας αποχώρησή του, επιφέρουν τη λύση της εταιρείας (ενώ στην απλή ένωση προσώπων η σχέση των μελών μεταξύ τους είναι σωματειακής υφής και συνεπώς ο θάνατος, η δικαστική συμπαράσταση, η πτώχευση ή η αποχώρηση του μέλους δεν επηρεάζει την υπόσταση της ενώσεως, αλλά περιορίζεται μόνο στο μέλος αυτό), πέραν του ότι στην εταιρεία δημιουργείται ενοχικός δεσμός μεταξύ των μελών της, ο οποίος δεν είναι διακριτός, αλλά ούτε και ευχερώς νοητός στην ένωση προσώπων, όπου ο δεσμός έχει σωματειακή υφή, ακριβώς λόγω της μακροχρονίου διάρκειάς του και της, κατά τα ανωτέρω, επιβιώσεως του νομικού μορφώματος και πέραν της ιδιότητας των ιδρυτικών μελών ως τοιούτων, ακόμη δε και μετά το θάνατο των τελευταίων. Όμως πέραν των ανωτέρω, η κεφαλαιώδης διαφορά του προβλεπομένου από το άρθρο 78 Α.Κ. σωματείου και της άνω ενώσεως προσώπων είναι η νομική προσωπικότητα του πρώτου και συνεπώς η ένωση προσώπων στερείται παν ό,τι προϋποθέτει την ύπαρξη νομικής προσωπικότητας, ενώ κατά τα λοιπά η ένωση προσώπων αναγκαιώς έχει εσωτερική οργάνωση και συνεπώς διατάξεις που αφορούν τα σωματεία, κατ' αρχήν, εφαρμόζονται αναλογικά και στην ένωση προσώπων, εκτός εκείνων που προϋποθέτουν νομική προσωπικότητα. Και ναι μεν η διάταξη του άρθρου 107 Α.Κ. ορίζει και μάλιστα αδιαστίκτως ότι επί ενώσεως προσώπων εφαρμόζονται οι διατάξεις περί εταιρειών, εφόσον δεν ορίζεται κάτι άλλο, όμως, βάσει των ανωτέρω παραδοχών, η ένωση προσώπων ρυθμίζεται βάσει των

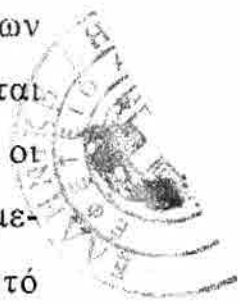

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

διατάξεων περί σωματείων, περί εταιρειών και των σχετικών συμφωνιών των μερών, ως εκ της φύσεως της ενώσεως προσώπων ως ενός μορφώματος μεταξύ σωματείου και εταιρείας. Επειδή για τη σύσταση της ενώσεως δεν απαιτούνται μάλιστα αναγκαίες διατυπώσεις συστάσεως σωματείου (συστατική πράξη, καταστατικό και δικαστική απόφαση), αλλά αρκεί η συμφωνία των ιδρυτών, στην οποία περιέχονται οι κανόνες οργανώσεως (όργανα της ενώσεως και καταστατικό λειτουργίας της), η ιδιότητα του μέλους, από την οποία πηγάζουν δικαιώματα και υποχρεώσεις, αποκτάται είτε από την αρχή κατά τη σύσταση είτε με μεταγενέστερη προσχώρηση κατά τους όρους του αναγκαίως εν τοις πράγμασι συμφωνηθέντος καταστατικού. Δηλαδή, αναγνωριζόμενη από το Σύνταγμα, οργάνωση της ενώσεως προσώπων έχει ως θεμέλιο τη σχετική συμφωνία των ιδρυτικών μελών (περί την ίδρυση και τη λειτουργία της, περί την επωνυμία, περί τη συγκρότητη της διοικήσεως αλλά και περί την πειθαρχική διαδικασία), αλλά και τις "οιονεί προσχωρήσεις" των επιγενομένων τοιούτων. Ως προς τον πειθαρχικό έλεγχο, τα μέλη, για τα διαπραττόμενα παραπτώματα, υπόκεινται στην πειθαρχική εξουσία, που ασκείται από τα προβλεπόμενα από το καταστατικό όργανα, ελλείψει δε σχετικής προβλέψεως στο καταστατικό από τη συνέλευση. Η πειθαρχική εξουσία κατ' αρχήν ελέγχε-

ται από τα δικαστήρια, κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 88 και 101 Α.Κ., κυρίως μεν διότι ο έλεγχος δεν συνάπτεται με τη νομική προσωπικότητα, εν πάση δε περιπτώσει διότι οι έννομες σχέσεις μεταξύ των μετεχόντων στα αναγνωριζόμενα από το Σύνταγμα νομικά αυτά μορφώματα δεν είναι νοητό να παραμένουν εκτός εννόμου προστασίας των μετεχόντων αυτά. Η προστασία αυτή όμως δεν μπορεί παρά να έχει περιορισμένη εμβέλεια εξ απόψεως αποτελεσμάτων, διότι οι δεσμοί αυτών των ενώσεων δεν έχουν την επικύρωση των τοιούτων των σωματείων, η δε συνταγματικώς παρεχομένη ευχέρεια συμμετοχής σε νομικά μορφώματα σκοπού μη ελεγχθέντος υπό του δικαστικού συστήματος, (ως ελέγχεται επί σωματείων) δεν επάγεται άνευ ετέρου και αντίστοιχη υποχρέωση της εννόμου τάξεως να εφαρμόσει αδιαστίκτως και σε κάθε περίπτωση αναλογικώς και καθ' όλη της την έκταση την περί σωματείων νομοθεσία, παρά μόνον εκεί όπου η φύση και ο σκοπός της ενώσεως προσώπων προσιδιάζουν. Όμως επί νομικών μορφωμάτων προσιδιαζόντων σε κοινά σωματεία, ουδείς τοιούτος λόγος συντρέχει ώστε να μη παρασχεθεί και επ' αυτών αντίστοιχη δικαστική προστασία. Σημειώνεται δε ότι η σύσταση και η ύπαρξη της ενώσεως προσώπων, αλλά και το περιεχόμενο του καταστατικού (το οποίο δεν είναι ανάγκη να είναι γραπτό) αποτελεί αντικείμενο ισχυρισμού και αποδείξεως κατά τις κοινές διατάξεις (ΑΠ 511/2008, Τ.Ν.ΙΙ. ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω από τη διάταξη του άρθρου 88 Α.Κ., σε συνδυασμό προς τη διάταξη του άρθρου 93 του ίδιου κώδικα, συνάγεται ότι αποβολή μέλους σωμα-

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

τείου δύναται να χωρήσει με βάση διάταξη του καταστατικού για παραπτώματα, που καθορίζονται απ αυτήν ή αν συντρέχει σπουδαίος, για την αποβολή, λόγος κατά την κρίση της γενικής συνελεύσεως και ότι αρμόδια να αποφασίσει περί της αποβολής μέλους σωματείου είναι η συνέλευση των μελών του, εκτός αν το θέμα αυτό έχει υπαχθεί με το καταστατικό στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου. Επίσης, κατά την ίδια παραπάνω διάταξη του άρθρου 88 (εδ. β') Α.Κ., η εν λόγω προσφυγή (αγωγή) του μέλους του σωματείου που αποβλήθηκε, πρέπει να ασκηθεί σε αποκλειστική προθεσμία (άρθρ. 279 Α.Κ.) δύο μηνών, αφότου γνωστοποιήθηκε στο μέλος η απόφαση περί αποβολής. Από δε τις διατάξεις των άρθρων 101 και 88 Α.Κ., συνάγεται ότι χάριν της προστασίας του μέλους που αποβλήθηκε παρέχεται σ'αυτό το δικαίωμα να προσφύγει εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από της γνωστοποίησεως της περί αποβολής αποφάσεως, αν αυτή έγινε εναντίον των όρων του καταστατικού ή αν δεν συνέτρεχε σπουδαίος λόγος, πάντοτε όμως υπό την προϋπόθεση της ύπαρξης έγκυρης απόφασης, διότι αν αυτή λήφθηκε ακύρως, κατά παράβαση διατάξεως του νόμου ή του καταστατικού, εφαρμοστέο προς εξαφάνισή της είναι το άρθρο 101 του Α.Κ. (βλ. σχετ. Β. Βαθρακοκοίλης, Ερμηνεία Νομολογία Αστικού Κώδικα, τό-

μος Α', Γενικές Αρχές, υπ'άρθρ. 88 παρ. 14, σελ. 446 - ΑΠ 1400/2012, ΑΠ 51/2009, Τ.Ν.ΙΙ. ΝΟΜΟΣ).

Με το παραπάνω περιεχόμενο η αγωγή, με την οποία επιδιώκεται η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων και όχι η αναγνώριση της ύπαρξης ή μη πειθαρχικής σχέσης μεταξύ ενάγοντος και εναγομένων, αρμοδίως εισήχθη προς εκδίκαση ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου (Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών) κατ' άρθρ. 17 αριθμ. 3 Κ.Πολ.Δ. σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 101 του Α.Κ., που εφαρμόζεται αναλογικά και στις ενώσεις χωρίς νομική προσωπικότητα σύμφωνα με τις προεκτεθείσες σκέψεις. Επομένως το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλουμένη απόφασή του δέχτηκε τα ίδια και απέρριψε την εκ μέρους των εναγομένων προβληθείσα ένσταση της καθ'ύλην αναρμοδιότητας του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, δεν έσφαλε ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και ο σχετικός λόγος της εφέσεως του εναγομένου, ήδη εκκαλούντος, παρά τα όσα αντιθέτως υποστηρίζονται, κρίνεται απορριπτέος ως αβάσιμος.

Περαιτέρω οι εναγόμενες, ήδη εκκαλούσες, προβάλλουν με σχετικό λόγο εφέσεώς τους ότι κακώς απορρίφθηκε η απ'αυτές προβληθείσα ένσταση περί απαραδέκτου της αγωγής λόγω εκπροθέσμου ασκήσεώς της. Από τα προσκομιζόμενα έγγραφα αποδείχθηκε ότι η αγωγή του ενάγοντος, ήδη εφεσιβλήτου, εναντίον τους ασκήθηκε εμπροθέσμως, ήτοι εντός προθεσμίας εξι (6) μηνών, όπως ισχύει σύμφωνα με τις προεκτεθείσες σκέψεις (βλ. τις προσκομιζόμενες με αριθ-

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

7^ο φύλλο της υπ' αριθμ 5886/2013 απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

μους 7653β/18-2-2009 και 7654β/18-2-2009 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών
) . Επομένως το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλουμένη απόφασή του δέχτηκε τα ίδια και απέρριψε την παραπάνω ένσταση, δεν έσφαλε ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και ο σχετικός λόγος της εφέσεως των εναγομένων, ήδη εκκαλουσών, κρίνεται παρά τα όσα αντιθέτως υποστηρίζονται, απορριπτέος ως αβάσιμος.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων των διαδίκων, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασεως, όπως εκτιμώνται, κατά το λόγο γνώσης και αξιοπιστίας τους (απορριπτομένης της σχετικής ένστασης εξαίρεσης του μάρτυρος των εναγομένων ενώσεων, που παραδεκτώς προβλήθηκε πρωτοδίκως από τον ενάγοντα πριν την όρκισή του, ήτοι πριν την εξέτασή του (ΕφΔυτΜακ 95/2011, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ), καθόσον δεν πιθανολογήθηκε ότι η έκβαση της δίκης έχει γι 'αυτόν, που είναι μέλος των παραπάνω ενώσεων, ως αναγκαία συνέπεια, επίδραση στην οικονομική ή ηθική υπόσταση του ιδίου κατ' άρθρ. 400 αρ. 3 του Κ.Πολ.Δ. (ΑΠ 1821/2008, ΑΠ 391/2003, Εφθεσ 435/2010 Τ.Ν.Π.

NΟΜΟΣ), τη με αριθμό 6.700/12-1-2011 ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος , που λήφθηκε με την επιμέλεια του ενάγοντος ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών , μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση των αντιδίκων του κατ' άρθρ. 270 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ. (βλ. τις προσκομιζόμενες με αριθμούς εκθέσεις Δ 5311/7-1-2011 και Δ 5312/7-1-2011 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών αντίστοιχα), που σημειωτέον συντάχθηκε μετά την έκδοση της εκκαλουμένης αποφάσεως και παραδεκτά προσκομίζεται στην κατ' έφεση δίκη ως νέο αποδεικτικό μέσο κατ' άρθρ. 529 του Κ.Πολ.Δ. (ΑΠ 1352/2012, ΑΠ 1450/2011, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ), καθώς επίσης και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, χρησίμων άλλων για άμεση απόδειξη και άλλων για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (336 παρ. 3, 338, 339 του Κ.Πολ.Δ.), σε μερικά από τα οποία (έγγραφα) γίνεται παρακάτω ειδική μνεία, χωρίς να παραλείπεται κανένα για την εκτίμηση της ουσίας της υποθέσεως (ΑΠ 250/2000, ΕλλΔνη 41.980), σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας (άρθρ. 336 παρ. 4 Κ.Πολ.Δ.), αποδεικνύονται τα ακόλουθα περιστατικά: Το Μεγάλο Συμβούλιο του 33ου βαθμού δια την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδειγμένου Σκωτικού τύπου είναι ένωση προσώπων που δεν έχει κερδοσκοπικό σκοπό, έχει οργανωθεί και λειτουργεί ως σωματείο, αλλά δεν έχει τυπικά την ιδιότητα του σωματείου, αφού δεν έχουν τηρηθεί οι απαραίτητες γι αυτό διατυπώσεις.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

8^ο φύλλο της υπ' αριθμ 5886/2013 απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

Επομένως πρόκειται περί ενώσεως που αποτελεί "σωματείο μη αναγνωρισμένο" και οι σχέσεις που δημιουργούνται γύρω απ' αυτό διέπονται κατά πρώτο λόγο από το καταστατικό της και συμπληρωματικά από τις διατάξεις του Α.Κ. για τα σωματεία, μεταξύ των οποίων και αυτές των άρθρων 88 και 101 του Α.Κ. . Ειδικότερα το καταστατικό της αποτελείται από

α) τα μεγάλα συντάγματα του 1762 και του 1786 του Ελευθεροτεκτονισμού και β) το Γενικό Κανονισμό του Υπάτου Συμβουλίου του 33^{ου} βαθμού δια την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδειγμένου Σκωτικού τύπου (του έτους 2006). Τα ανωτέρω ισχύουν και για το Ύπατο Συμβούλιο του 33^{ου} βαθμού δια την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδειγμένου Σκωτικού τύπου, το οποίο αποτελείται από τους αξιωματούχους του Μεγάλου Συμβουλίου. Ειδικότερα ο ενάγων είχε εκλεγεί ως Πρόεδρος- Ύπατος Μέγας Ταξιάρχης του Υπάτου Συμβουλίου το Νοέμβριο του 2007 με τριετή θητεία, λήγουσα την 3-11-2010. Δυνάμει της από 5-11-2008 πρόσκλησης, συγκλήθηκε κατ' εντολή του ενάγοντος το Ύπατο Συμβούλιο για να συνεδριάσει στις 10-11-2008 και ώρα 18.00, στο Τεκτονικό Μέγαρο, με θέματα ημερήσιας διάταξης 1. το 49^ο Ευρωπαϊκό Συνέδριο Υπάτων Μεγάλων Ταξιαρχών, 2. την έγκριση δαπανών και 3. πάσα άλλη εργασία κανονικώς προσαγομένη. Πράγματι, κατά την παραπάνω ημερομηνία συ-

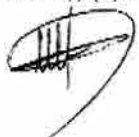
νήλθε το Ύπατο Συμβούλιο, στο οποίο προήδρευσε ο ενάγων. Κατά τη συζήτηση περί του θέματος της ημερήσιας διάταξης, ο Ανθύπατος Μεγάλος Ταξιάρχης

δήλωσε ότι παραιτείται της εντολής για τη διοργάνωση και διεξαγωγή του 49^{ου} συνεδρίου, λόγω αδυναμίας διεκπεραίωσής της. Προ αυτού ο Μέγας Θησαυροφύλαξ,

, δήλωσε ότι αναλαμβάνει την ευθύνη για τη διοργάνωση του παραπάνω συνεδρίου, επιπλέον δε ότι παραιτείται από το αξίωμα του Μεγάλου Θησαυροφύλακα για την προετοιμασία αυτού (συνεδρίου) λόγω φόρτου εργασίας. Έτσι δημιουργήθηκε κενό στην παραπάνω θέση, που προκειμένου να καλυφθεί αποφασίστηκε από τα παρευρισκόμενα μέλη του Υπάτου Συμβουλίου της πρώτης εναγομένης, να αναλάβει ο ενάγων το αξίωμα του Μεγάλου Θησαυροφύλακα και το αξίωμα του ενάγοντος, δηλαδή του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχου,

. Στην εξέλιξη αυτή ο ενάγων αντέδρασε έντονα, καθόσον ο ίδιος δεν είχε δηλώσει ποτέ ότι παραιτείται από το αξίωμά του, ούτε υπήρχε άλλο κώλυμα για την παραμονή του σε αυτό και για το λόγο αυτό μειοψήφισε στη γενόμενη ψηφοφορία. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι κατά την ίδια συνεδρίαση ακολούθησε η εκλογή νέων ενεργών μελών προς πλήρωση των θέσεων της πρώτης εναγομένης και συγκεκριμένα εκλέχθηκαν οι

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

και ακολούθως αποφασίστηκε όπως η υποδοχή και η επίσημη διαβεβαίωση των

νεοεκλεγέντων λάβει χώρα την 12-11-2008 και ώρα 18.00. Ο ενάγων όμως αντέδρασε ομοίως και στην παραπάνω εκλογή των νέων μελών. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι κατά την ως άνω ημερομηνία (12-11-2008) πράγματι έλαβε χώρα η τελετή απονομής, καθώς και η επίσημη διαβεβαίωση του βαθμού στους νεοεκλεγέντες, στην οποία μάλιστα παραβρέθηκε και ο ενάγων, χωρίς να εκτελεί χρέη Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχη. Ακολούθως, ο ενάγων, αν και κλήθηκε από τον νεοεκλεγέντα Υπάτο Μεγάλο Ταξιάρχη, αρνήθηκε να παραδώσει στον τελευταίο το γραφείο, τα τεκτονικά εργαλεία κ.λ.π. και αυτός να παραλάβει το Θησαυροφυλάκειο. Τότε αυτός (ενάγων) κοινοποίησε με δικαστικό επιμελητή εξώδικες δηλώσεις και στη Μεγάλη Στοά της Ελλάδος, ότι τα παραπάνω αποτελούν τεκτονικά πλημμελήματα, που προβλέπονται από το άρθρο 104 και επισύρουν ποινές, προβλεπόμενες από το άρθρο 116 του Γενικού Κανονισμού και έτσι ο

, με την ιδιότητα του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχη κάλεσε, με την από 19-11-2008 πρόσκληση, τα μέλη του Υπάτου Συμβουλίου να προσέλθουν στις 26-11-2008 και ώρα 17.00 στα γραφεία του Υπάτου Συμβουλίου, προκειμένου να εξεταστεί αν θα απορριφθεί η, σε βάρος του ενάγοντος, κατηγορία ή θα διεξαχθεί ανάκριση. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο ενάγων έλαβε γνώση της παραπάνω πρόσκλησης

και μάλιστα με την από 26-11-2008 εξώδικη δήλωσή του, η οποία επιδόθηκε αυθημερόν στην πρώτη εναγομένη και συγκεκριμένα μισή ώρα πριν τη συνεδρίασή της (βλ. την προσκομιζόμενη με αριθμό 9592Γ'/26-11-2008 του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών

) , ανέπτυξε τις θέσεις του, γνωστοποίησε ότι ουδέποτε παραιτήθηκε από το αξίωμα του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχου και επιπλέον ότι δεν θα παραστεί κατά την ορισθείσα ως άνω συνεδρίαση. Στη συνέχεια, αφού περατώθηκε η πειθαρχική διαδικασία, η πρώτη εναγομένη συνεδρίασε σε Ολομέλεια την 15-12-2008 ως Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο και αφού εκδίκασε τις σε βάρος του ενάγοντος κατηγορίες, του επέβαλε την ποινή της οριστικής διαγραφής. Η εν λόγω απόφαση κοινοποιήθηκε σ'αυτόν την 21-11-2008, μέσω εταιρείας ταχυδρομικών υπηρεσιών και έχει ως εξής: "Σας πληροφορούμε ότι το Ύπατον Συμβούλιον του 33^{ου} και τελευταίου βαθμού δια την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδειγμένου Σκωτικού Τύπου συνεδρίασαν εν Ολομελεία την 15^{ην} Δεκεμβρίου 2008, ώρα 18.00 ως Ανώτατον Πειθαρχικόν Συμβούλιον, εξήτασε τας αποδιδόμενας εις υμάς πράξεις, έκρινε ότι είσθε υπαίτιος και σας επέβαλε την κύρωσιν της οριστικής διαγραφής". Σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 1 του Γενικού Κανονισμού του Υπάτου Συμβουλίου του 33^{ου} βαθμού "ο Ύπατος Μέγας Ταξιάρχης, αρχηγός του Ελληνικού Φιλοσοφικού Ελευθεροτεκτονισμού, ή ο νόμιμος αυτού Αναπληρωτής, συγκαλεί και διευθύνει τας εργασίας του Υπάτου Συμβουλίου και προεδρεύει των συνεδριών αυτού".

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Σύμφωνα με το άρθρο 34 του εν λόγω Κανονισμού "τα μέλη του Υπάτου Συμβουλίου προσκαλούνται εγγράφως εις συνεδρίαν υπό του Υπ. Μεγ. Ταξιάρχη ή του νομίμου αυτού αναπληρωτού δια του Μεγ. Καγκ. Μεγ. Γεν. Γραμματέα προ πέντε (5) τουλάχιστον ημερών. Εις επείγουσαν περίπτωση η πρόσκλησις γίνεται, εγγράφως επίσης, είτε μία ημέραν προ της συνεδρίας ή και αυθημερόν. Η ημερήσια διάταξις των εργασιών δέον να αναφέρεται εις την πρόσκλησιν προς τα μέλη του Υπ. Συμβ.". Σύμφωνα με το άρθρο 10 του ιδίου κανονισμού "εις περιπτώσιν θανάτου, παραιτήσεως ή αδυναμίας ασκήσεως των καθηκόντων του Υπ. Μεγ. Ταξ. ή του Ανθυπ. Μεγ. Ταξ., το Ύπατο Συμβούλιο οφείλει να συνέλθει εντός δεκαπέντε (15) ημερών υπό την προεδρίαν του ετέρου εξ αυτών και να προβεί εις την εκλογήν του διαδόχου αυτού δια τον υπόλοιπον της τριετίας χρόνον... της προσκλήσεως μη γενομένης εμπροθέσμως, δύναται οιονδήποτε των μελών του Υπ. Συμβ. να καλέσει τούτο εις συνεδρίαν δια την κατά τα ανωτέρω εκλογήν...". Σύμφωνα δε με το άρθρο 38 του Κανονισμού "πάσα απόφασις εις το Υπ. Συμβ. λαμβάνεται δια φανεράς ψηφοφορίας. Παρομοίως ενεργείται και η εκλογή των αξιωματικών αυτού. Τα μέλη ψηφίζουν κατ' αρχαιότητα εισδοχής εις το Υπ. Συμβ. Πρώτος ο νεότερος και ύστατος πάντων ψηφίζει ο Υπ. Μεγ. Ταξ.". Σύμφωνα με το άρθρο

39 "πάσα πρότασις, υποβαλλομένη εις το Υπ. Συμβ. Γίνεται εγγράφως και κατατίθεται εις την Μεγ. Γραμματείαν πέντε (5) τουλάχιστον ημέρας προς της συνεδρίας του Υπ. Συμβ., όπως τεθή εις την ημερησίαν διάταξιν". Σύμφωνα με το άρθρο 8 του Κανονισμού "αξιωματικοί εκλέγονται υπό του Υπ. Συμβ. Μόνον εκ των μελών αυτού, κατά τριετίαν και κατά τον μήνα Δεκέμβριον, δια φανεράς ψηφοφορίας και δι'απολύτου πλειοψηφίας των παρόντων, του κλάσματος θεωρουμένου ως ακεραίας μονάδος...". Κατά το άρθρο 14 του Κανονισμού "δια την πλήρωσιν θέσεως ή θέσεων παρέδρων μελών του Μεγάλου Συμβουλίου ή ενεργών μελών εις το Ύπατον Συμβούλιον έκαστον μέλος του Υπ. Συμβουλίου δικαιούται μέχρι της 31^{ης} Οκτωβρίου εκάστου έτους να υποβάλη προς την Μεγ. Γεν. Γραμματεία εις πλήρωσιν εκάστης κενής θέσεως εν προτάσει υπογεγραμμένη υπ'αυτού, το όνομα ενός εκ των Επιτίμων Υπ. Μεγ. Γεν. Επιθ. δια την πλήρωσιν θέσεως παρέδρου μέλους ή ενός των εν Αθήναις ή Πειραιεί παρέδρων μελών του Υπ. Συμβ. Δια την πλήρωσιν θέσεως ενεργού μέλους του Υπ. Συμβ. Εάν αι κεναί θέσεις είναι πλείονες της μιας, η πρότασις δεν δύναται να περιέχη ονόματα περισσότερα των χηρευουσών θέσεων. Παρελθούσης της ως άνω προθεσμίας, η Μεγ. Γεν. Γραμμ. ουδεμίαν δύναται να δεχθεί πρότασιν, αλλά καταρτίζει αμέσως τον κατάλογον των εμπροθέσμως προταθέντων και αποστέλλει εις πάντα τα μέλη τον κατάλογον τούτον οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρας προς της τακτικής συνεδρίας του Υπ. Συμβ. του μηνός Δεκεμβρίου εκάστου έτους, κατά την οποίαν και μόνην

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

γίνεται η εκλογή των νέων παρέδρων μελών του Μεγ. Συμβ. ή ενεργών μελών του Υπ. Συμβ. Μία μόνη αρνητική ψήφος, η οποία πρέπει να δικαιολογείται, αρκεί όπως απορριφθεί ο υποψήφιος. Δύο ή περισσότεροι αρνητικάί ψήφοι, έστω και άνευ δικαιολογήσεως, συνεπάγονται την απόρριψιν του υποψηφίου". Κατά δε το άρθρο 57 του Κανονισμού "ο 33^{ος} και τελευταίος βαθμός του Α.Α.Σ.Τ. απονέμεται συμφώνως προς το Τυπικόν του βαθμού, εις επίσημον προς τούτον συνεδρίαν, μόνο υπό του Υπ. Συμβ., ενώπιον του οποίου και δίδεται η επίσημος διαβεβαίωσις, κατόπιν ευνοϊκής αποφάσεως του Υπ. Συμβ. Περαιτέρω κατά το άρθρο 124 του Γ.Κ. "προκειμένης κατηγορίας κατά μέλους του Μεγ. Συμβ., το Υπ. Συμβ. είτε συνεπεία καταγγελίας είτε αυτεπαγγέλτως επιλαμβανόμενον, αποφαινεται εν απουσία του καθ'ου η κατηγορία αν κατ' αρχήν θα απορρίψει ταύτην ή θα διατάξη ανάκρισιν. Εις την δευτέραν περίπτωσιν ορίζεται προς τούτο ανακρτική επιτροπή εκ του Μεγ. Ρητ. και δύο άλλων μελών του Υπ. Συμβ.. Η Επιτροπή διορίζει Εισηγητήν... Το πόρισμα αυτής κατατίθεται εις την Μεγ. Γεν. Γραμματείαν και υποβάλλεται εις το Υπ. Συμβ., το οποίον, μετ' ακρόασιν του εισηγητού, αποφαινεται αν ο κατηγορούμενος είναι απαλλακτέος ή πρέπει να κληθεί εις δίκην ενώπιον της ολομέλειας του Υπ. Συμβ. Τούτο ορίζει και την δικάσιμον, εις την οποία καλείται

ο κατηγορούμενος προ οκτώ (8) τουλάχιστον ημερών όπως παραστή, δικαιούμενος να λάβει εν τω μεταξύ γνώσιν των εγγράφων της διαδικασίας. Κατά τον αυτόν τρόπον ειδοποιείται και ο μηνυτής αν υπάρχει "Τοιούτος". Από τις προπα-
ρατεθείσες διατάξεις του Γενικού Κανονισμού, σε συνδυασμό με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία αποδείχθηκε ότι η πρώτη εναγομένη, Υπάτο Συμβούλιο, αποφάσισε παράνομα
Α) στις 10-11-2008 την εκλογή του στο α-
ξίωμα του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχη και μάλιστα στη θέση του ενάγοντος, καθόσον α) δεν είχε περιληφθεί τέτοιο θέμα στην πρόσκληση των μελών του Υπάτου Συμβουλίου ως θέμα ημερήσιας διάταξης κατά παράβαση του άρθρου 34 του Γ.Κ., β) ουδέποτε κατά τη συνεδρίαση έλαβε χώρα ρητώς ή σιωπηρά δήλωση παραίτησης εκ μέρους του ενάγοντος από το αξίωμά του ή αδυναμία άσκησης των καθηκόντων του, ούτε είχε λήξει η θητεία του, ώστε να συνέτρεχε περίπτωση εκλογής διαδόχου Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχη και ως εκ τούτου η εκλογή του στο παραπάνω αξίωμα, με ταυτόχρονη καθαίρεση του ενάγοντος, έλαβε χώρα κατά παράβαση του άρθρου 10 του Γ.Κ. και Β) στις 10-11-2008 αποφάσισε την εκλογή νέων μελών για το βαθμό του 33ου βαθμού και του Υπάτου Συμβουλίου και αποφάσισε να λάβει χώρα η ορκωμοσία τους στις 12-11-2008, οπότε και τους απονεμήθηκε ο εν λόγω βαθμός, καθόσον α) δεν είχε περιληφθεί τέτοιο θέμα στην πρόσκληση των μελών του Υπάτου Συμβουλίου, ως θέμα ημερήσιας διάταξης, κατά παράβαση του άρθρου 34 του Γ.Κ., β) δεν είχε τηρηθεί, όπως αποδεί-

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

χθηκε, η προδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 14 του Γ.Κ., ήτοι η υποβολή στη Μεγ. Γενική Γραμματεία μέχρι τις 31-10-2008, πρότασης υποψηφίου ενεργού μέλους, υπογεγραμμένη από μέλος του Υπάτου Συμβουλίου, ελλείπει δε αυτής δεν ήταν νόμιμη η εκλογή των νέων μελών του Υπάτου Συμβουλίου, καθώς και η εγκατάστασή τους στο βαθμό αυτό. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι το Υπατο Συμβούλιο, στις 15-12-2008 επέβαλε παράνομα κατά παράβαση του Γ.Κ. σε βάρος του ενάγοντος την πειθαρχική ποινή της οριστικής διαγραφής του, καθόσον αυτός δεν κλητεύθηκε για να παραστεί κατά την παραπάνω συνεδρίαση, όπως ρητά ορίζεται στο άρθρο 124 παρ. 3 εδ. στ' του Γ.Κ.. Εξάλλου, η επικαλούμενη από τις εναγόμενες κλήτευση αυτού αφορά την πρόσκλησή του για τη συνεδρίαση της 26-11-2008, κατά την οποία με βάση το άρθρο 124 Γ.Κ. αποφασίστηκε ερήμην του η διενέργεια ανάκρισης και δεν αφορά την κλήτευση του τελευταίου κατά την τελική συνεδρίαση της Ολομέλειας του Υπάτου Συμβουλίου, μετά την υποβολή σε αυτό του πορίσματος του διενεργήσαντος την ανάκριση εισηγητή. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο ενάγων αντέδρασε έντονα στη λήψη των προαναφερομένων αποφάσεων, που λήφθηκαν κατά τις συνεδριάσεις της 10-11-2008 και 12-11-2008. Μάλιστα για το λόγο αυτό αρνήθηκε να συμμορφωθεί με αυτές (αποφάσεις)

και να παραδώσει το γραφείο, την αλυσίδα του Τάγματος, τα δώρα και τη σφραγίδα, που είχε ως Υπατος Ταξιάρχης. Συγκεκριμένα αποδείχθηκε ότι ο ενάγων απέστειλε προς όλα τα Φιλοσοφικά Εργαστήρια επιστολή, στην οποία περιέγραφε τα όσα παρανόμως έλαβαν χώρα κατά τη συνεδρίαση του Υπάτου Συμβουλίου στις 10-11-2008, δηλώνοντας συγχρόνως ότι εξακολουθεί να φέρει και να ασκεί τα καθήκοντα του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχη. Μάλιστα στις 12-11-2008 εξέδωσε διάταγμα καθαίρεσης και αποπομπής του

Ακολουθως ο ενάγων στις 26-11-2008 επέδωσε στο Υπατο Συμβούλιο με δικαστικό επιμελητή την από 26-11-2008 γνωστοποίησή του (βλ. την προσκομιζόμενη με αριθμό 9592Γ'/26-11-2008 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών

), στην οποία εξέθετε τα όσα παρανόμως έλαβαν χώρα, δηλώνοντας ταυτόχρονα ότι σε περίπτωση που δεν αποκατασταθεί η τάξη, θα προσφύγει στην Ελληνική Δικαιοσύνη. Πλην όμως στα πλαίσια εξεύρεσης συμβιβαστικής λύσης, που θα οδηγούσε στην επάνοδο της ηρεμίας στην Τεκτονική Ένωση, ο ενάγων στις 28-11-2008, απευθυνόμενος προς το , ως Υπατο Μεγάλο Ταξιάρχη, υπέγραψε έγγραφο (επιστολή), με το οποίο δήλωνε ότι παραιτείται του αξιώματός του, λόγω αδυναμίας αποτελεσματικής και πλήρους άσκησης των καθηκόντων του, εξαιτίας του προχωρημένου της ηλικίας του και της κατάστασης της υγείας του, εκφράζοντας την επιθυμία του να παραμείνει στο Υπατο Συμβούλιο ως απλό Ενεργό Μέλος αυτού, στη συνέχεια δε

Θεωρήθηκε
Π Εισηγήτρια

13^ο φύλλο της υπ' αριθμ 5886/2013 απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

ακολούθησε διαπραγμάτευση, προκειμένου ο ενάγων να λάβει το αξίωμα του Επίτιμου Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχη (βλ. το προσκομιζόμενο σχέδιο επιστολής χωρίς ημερομηνία, που φέρει την υπογραφή του ενάγοντος, όπως ομολογεί ο ίδιος). Όμως τα παραπάνω έγγραφα συντάχθηκαν και υπογράφηκαν από τον ενάγοντα πριν από τη λήψη της απόφασης περί διαγραφής του και ως εκ τούτου δεν αποδεικνύουν το αντίθετο, ότι δηλαδή αυτός επιθυμούσε να παραιτηθεί του αξιώματός του και να λάβει το αξίωμα του Επίτιμου Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχη. Μάλιστα τα παραπάνω εκτεθέντα ενισχύθηκαν και από την κατάθεση του μάρτυρος των εναγομένων, ο οποίος εξετασθείς στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο κατέθεσε ότι ο ενάγων δεν είχε πει ότι παραιτείται του αξιώματός του, επιπλέον δε ότι ανακάλεσε την ως άνω επιστολή παραίτησής του. Κατ' ακολουθίαν των παραπάνω η αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως και ουσιαστικά βάσιμη και να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, που λήφθηκαν κατά τις ημερομηνίες 10-11-2008, 12-11-2008 και 15-12-2008 αντίστοιχα. Εξάλλου ο ισχυρισμός των εναγομένων, ήδη εκκαλουσών, ότι ο ενάγων παρίσταται ατομικά και στρέφεται κατά των εναγομένων ενώσεων, νομίμως εκπροσωπούμενων, δεν συνιστά δικαστική ομολογία περί του ότι αυτός δεν εκπροσωπεί τις εν λόγω ενώσεις με την ιδιότητα του Προέδρου του Υπάτου Συμβου-

λίου, αλλά ο , ο οποίος παρίσταται ως νόμιμος εκπρόσωπος αυτών και διορίζει ως πληρεξούσιο δικηγόρο τον . Και τούτο διότι ο ενάγων, ως μέλος των εναγομένων ενώσεων, είναι υποχρεωμένος στην προκειμένη αγωγή του, με την οποία ζητεί την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων (οι οποίες άλλωστε μέχρι την έκδοση της κατά τα ανωτέρω απόφασης (διαπλαστικής) του δικαστηρίου, παράγουν τα έννομα αποτελέσματά τους (ΕφΛαρ 144/2010, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ) να εκθέσει τα θεμελιωτικά στοιχεία της ενεργητικής και παθητικής νομιμοποίησης, προκειμένου να προκύπτει ο σύνδεσμος αυτού και των εναγομένων προς την επίδικη έννομη σχέση, χωρίς να ασκεί έννομη επιρροή αν ο ισχυρισμός αυτός του ενάγοντος είναι αληθής (ΕφΘεσ 424/2010, ΕφΘεσ 1857/2003, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ). Επομένως, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλουμένη απόφασή του δέχτηκε την αγωγή ως και ουσιαστικά βάσιμη, δεν έσφαλε ως προς την εφαρμογή του νόμου και την εκτίμηση των αποδείξεων και οι σχετικοί λόγοι εφέσεως των εναγομένων, ήδη εκκαλουσών, παρά τα όσα αντιθέτως υποστηρίζονται, κρίνονται απορριπτέοι ως αβάσιμοι. Περαιτέρω οι εναγόμενες προέβαλαν πρωτοδίκως και επαναφέρουν με λόγο εφέσεώς τους την ένσταση περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος του ενάγοντος, επικαλούμενες ότι αυτός αναγνώρισε το νόμιμο των προσβαλλομένων αποφάσεων και παραιτήθηκε από το αξίωμά του λόγω αδυναμίας άσκησης των καθηκόντων του. Η παραπάνω ένσταση κρίνεται απορριπτέα ως αβάσιμη στην ουσία της. Και

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

τούτο διότι ενόψει των προεκτεθέντων δεν αποδείχθηκαν τα επικαλούμενα πραγματικά περιστατικά, από τα οποία μπορούσε να γεννηθεί σ'αυτές εύλογα η πεποίθηση ότι το παραπάνω δικαίωμά του (περί ακυρώσεων των προσβαλλομένων αποφάσεων) δεν πρόκειται να ασκηθεί κατ' αυτών κατά την έννοια του άρθρου 281 του Α.Κ.. Επομένως το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλουμένη απόφασή του απέρριψε την παραπάνω ένσταση ως αβάσιμη στην ουδία της, δεν έσφαλε ως προς την εφαρμογή του νόμου και ο συναφής λόγος εφέσεως των εναγόμενων, ήδη εκκαλουσών, παρά τα όσα αντιθέτως υποστηρίζονται κρίνεται απορριπτός ως αβάσιμος. Κατ' ακολουθίαν των παραπάνω απορριπτομένων όλων των λόγων εφέσεως και μη υπάρχοντος άλλου, πρέπει η κρινόμενη έφεση ν' απορριφθεί κατ' ουσίαν. Εξάλλου το εκ μέρους του ενάγοντος υποβληθέν αίτημα περί αυτοπρόσωπης εμφάνισής του στο ακροατήριο του παρόντος δικαστηρίου (άρθρ. 245 του Κ.Πολ.Δ., που εφαρμόζεται και στην κατ' έφεση δίκη κατ' άρθρ. 524 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ.) κρίνεται απορριπτό ως αβάσιμο, καθόσον το δικαστήριο, που αποφασίζει ανέλεγκτα, δεν κρίνει τούτο αναγκαίο προς παροχή εκ μέρους του διασαφήσεων σχετικά με τους προβληθέντες ισχυρισμούς του, που είναι δεκτικοί βελτίωσης (βλ. σχετ. ΑΠ 616/2006, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 471/2009, Αρμ.

2010.393). Τέλος η δικαστική δαπάνη του εφεσιβλήτου- ενάγοντος για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας πρέπει να επιβληθεί σε βάρος των εκκαλουσών- εναγομένων λόγω της ήττας τους (άρθρ. 176, 183 του Κ.Πολ.Δ.) όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

Δέχεται τυπικά την από 16-12-2009 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 11981/2009 κρινόμενη έφεση και

Απορρίπτει αυτήν κατ' ουσίαν.

Επιβάλλει τη δικαστική δαπάνη του εφεσιβλήτου- ενάγοντος για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας σε βάρος των εκκαλουσών- εναγομένων, που ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ.

Κρίθηκε, και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 6 Σεπτεμβρίου 2013 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 26 Σεπτεμβρίου 2013 χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο

Θεωρήθηκε

Για τη νόμιμη σήμανση

Αθήνα 18-12-2013

Η Γραμματέας

Μαριανιώτα Καρβέλα